

РЕШЕНИЕ

№ 2844

гр. София, 10.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1684** по описа за **2020** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е по касационна жалба подадена от Комисията за финансов надзор (КФН) срещу Решение № 310250/30.12.2019 г. по НАХД № 9825/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 12 състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № Р-10-514/16.05.2019 г., издадено от заместник председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на [фирма] е наложена „имуществена санкция” на основание чл. 644, ал. 2, предл. 2 вр. чл. 644, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховане (КЗ) в размер на 2 500 лева за нарушение на чл. 496, ал. 2 вр. с ал. 1 от КЗ.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от КФН, с която се иска решението на СРС да бъде отменено и вместо него да се постанови ново, с което да се потвърди НП. Касаторът, излага съображения, че съдебното решение е неправилно, поради нарушение на закона, защото е било прието, че по процесната застрахователна претенция нарушението е следвало да бъде квалифицирано по чл. 108, ал. 1 КЗ, вместо по чл. 496, ал. 2, вр. ал.1 от КЗ. Посочва, че по отношение на претенции, основаващи се на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, приложим е както тримесечния срок по чл. 496, ал. 1 така и срокът от 15 работни дни по чл. 108, ал. 1 от

КЗ, тъй като двете разпоредби въвеждат два отделни срока, като първият започва да тече винаги от предявяване на претенцията, а вторият започва да тече от представянето на всички доказателства по чл. 106 КЗ. Счита, че не е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

В съдебното заседание редовно призован, касаторът, чрез юрк. Г., поддържа жалбата. Ответникът редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура, счита жалбата за основателна.

Административен съд София – град, V – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

На 16.08.2018 г. по молба на П. Р. в ЗД [фирма] е заведена застрахователна претенция с № [ЕГН] за оценка и изплащане на обезщетение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Искането било направено във връзка с настъпило застрахователно събитие. На същата дата са представени документи за установяване на основанието и размера на заведената претенция. По случая била образувана проверка, като проверяващите служители от КФН изискали цялата налична документация по образуваната в ЗД [фирма] щета. На увредения автомобил „Пежо 406“ с рег. [рег.номер на МПС] били извършени два огледа, като въз основа на изготвен опис са констатирани, че щетата представлява „тотал“. На 01.11.2018 г. било сключено споразумение между ползвателя на застрахователната услуга и застрахователя за изплащане на застрахователна сума, без автомобила да бъде бракуван. На 18.02.2019г. дружеството изплатило застрахователно обезщетение в размер на 1372, 50 лв.

На 28.02.2019 г. бил съставен процесният АУАН за това, че ЗД [фирма] не е изпълнило задълженията си по чл. 496, ал. 2, вр. с ал.1 от КЗ като не се е произнесло окончателно в тримесечен срок от предявяване на претенцията от 16.08.2018г. до 16.11.2018 г. включително, а на 18.02.2019 г., когато е изплатило застрахователното обезщетение на застрахованото лице. Въз основа на акта било издадено НП.

От правна страна първоинстанционният съд е отменил НП като незаконосъобразно като е приел, че в случая се касае за маловажност по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, тъй като закъснението е от 17 дни.

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

От установените по делото факти следва, че изцяло е осъществен състава на нарушението по чл.496, ал.1 от КЗ, за което е повдигнато административнонаказателно обвинение с издадения АУАН. Първоинстанционният съд е изследвал и обсъждал фактически въпроси като нарушена разпоредба въвежда императивно задължение за застрахователя да се произнесе окончателно по претенцията по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите в срок до три месеца от нейното предявяване, което в случая [фирма] не е изпълнило. Тримесечният срок по чл. 496, ал. 2 от КЗ не е пресметнат правилно от административнонаказателния орган, тъй като той счита за началото му, датата, на която е предявена претенцията – 16.08.2018 г.

Наред с горното, в НП и АУАН неправилно е определена санкцията при повторност. Описаното НП е влязло в сила на 22.11.2017 г., но в настоящия случай нарушението не е извършено в едногодишен срок 02.02.2019 г. Въпреки това, СРС правилно е

приел, началната и крайната дата на тримесечния срок, а именно 01.11.2018 г./когато са били приобщени всички доказателства и когато е подписано споразумението между страните/ - 01.02.2019 г. включително.

Съдът споделя изводите на СРС, че извършеното от касатора административно нарушение представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН - такъв, при който извършеното административно нарушение с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. Поради това, касационната инстанция прави извод, че актът на въззивния съд е правилен и законосъобразен и като такъв следва да бъде оставен сила, поради липсата на касационни основания за неговата отмяна.

Воден от горното и на основание чл. 221 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 310250/30.12.2019 г. по НАХД № 9825/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 12 състав

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: